

J. Kenner

Izzó vágy

FORDÍTOTTA SZILÁGYINÉ MÁRTON ANDREA

J. Kenner

Izzó vágy

ATHENAEUM

A fordítás alapjául szolgáló mű
J. Kenner: *Ignited*
Copyright © 2014 by Julie Kenner

This translation is published by arrangement with Bantam Books,
an imprint of Random House, a division of Random House LLC.

Hungarian translation © Szilágyiné Márton Andrea, 2016

Minden jog fenntartva.

Kiadta az Athenaeum Kiadó,
az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők
Egyesülésének tagja.

Felelős kiadó: Szabó Tibor Benjámin
1086 Budapest, Dankó u. 4–8.
Tel.: 1-235-5020
www.athenaeum.hu
www.facebook.com/athenaeumkiado
athenaeum@lira.hu

ISBN 978 963 293 640 6

Felelős szerkesztő: Kal Pintér Mihály
Szerkesztette: Ács Eleonóra
Műszaki vezető: Drótos Szilvia
Borítóterv: Földi Andi
Nyomdai előkészítés: Tóth Viktor

Készült az Aduprint Nyomda Kft.-ben, 2017-ben
Felelős vezető: Tóth Béláné

Tizenegy

Cole szorosan átölelt. Hátam a mellkasának nyomódott, fenekem szorosan hozzásimult. Úgy éreztem, melegben vagyok, biztonságban vagyok és kielégültem, de valami nem stimmel. Egy pillanat eltelt, mire rájöttem, hogy Cole hangját hallom. Halkan beszélt, aggódalmasan kérdezte, hogy minden rendben van-e, hogy jól vagyok-e. Megzavart az aggodalom a hangjában, aztán rájöttem, hogy lassú könnyek folynak végig az arcomon, és mikor rémülten beszívtam a levegőt, sós víz ízét éreztem.

– Igen – suttogtam. Cole kioldozta a kezem és most megmozdultam: felemeltem az egyik kezem és letöröltem a könnyeket. – Igen, jól vagyok. Nem is csak jól. – Megfordultam a karjában, megláttam szemében a zavart, és majdnem sírva fakadtam. – Ezek nem rossz könnyek – bizonygattam, majd ajkamat gyengéden Cole ajkához nyomtam. – Csodálatosan érzem magam. *Te* vagy csodálatos.

Cole összevonta szemöldökét, mintha azon tűnődne, higgyen-e nekem vagy sem. A furcsa, nyers érzelem, amely ekkor kiült az arcára, olyan édes és őszinte volt, hogy elmosolyodtam. Mi több, elnevettem magam, majd előrehajoltam és nedves, sós csókot nyomtam Cole ajkára.

– Köszönöm – suttogtam.

Cole aggodalma most inkább zavartnak látszott.

– Mit köszönsz?

Hogy vigyáztál rám. Hogy itt vagy velem. Mindent. De nem mondtam ki. Csak még egy csókot leheltem az ajkára, beszívtam a levegőt és összeszedtem minden bátorságomat, hogy elmondjak neki valamit, amit soha élő emberrel nem osztottam meg.

– Én még nem... érted... pasival, vagyis... ööö... soha.

Ez nem volt teljesen pontos, de még nem álltam készen arra, hogy elmondjam a teljes igazságot.

– Soha nem feküdtél le senkivel?

– Nem élveztem el – mondtam égő arccal. Cole vállára összpontosítottam. A tetoválásra; a csodálatos, szárnyas sárkányra. Mert biztos voltam benne, hogy képtelen vagyok a szemébe nézni. – Érted. Soha nem juttattak még a csúcsra. Nem volt még orgazmusom. – Vállat vontam, mintha ez nem lenne nagy ügy, és nem lennék teljességgel és tökéletesen megalázva. De még mindig nem néztem Cole-ra.

– Meséld el! – mondta Cole lágyan és megértően.

– Most mondtam el.

– Meséld el, hogy miért nem!

Vállat vontam, majd félrenéztem, hogy ne lássa a hazugságot az arcomon.

– Azt hiszem, egyszerűen így vagyok összerakva.

Cole egy pillanatra elhallgatott; hatalmas keze gyengéden simogatta a hajamat. Bármilyen furcsa is volt, úgy éreztem, dédelgetnek. És amikor Cole végre megszólalt, úgy éreztem, vágnak rám.

– Bárkikkel is feküdtél le, nagy élményt hagytak ki. Gyönyörű vagy, amikor eléleveled.

– Most megint megríkátsz. – Megremegett a szám. – Azt hiszem, még életemben nem mondtak nekem ilyen szépet.

Cole felnevetett.

– Ha ez a helyzet, akkor ügyesebbnek kell lennem. Ennél

többet érdemelsz. Mellkasom összeszorult, keresgéltem a szavakat, de hasztalan. Nem tudtam pontosan kifejezni azt, ami a szívemben volt. Mert hogyan is mondhattam volna el neki, hogy teljesen betölt engem? Sokkal több van még benne, mint amit az évek során láttam.

Cole egyszerre volt kemény és érzékeny gyengéd. Olyan volt, mint egy műtárgy a galériájában – annyi minden keveredett benne, hogy szinte túl soknak is tűnt. Mégis, ezek a furcsa elemek alkották az egészet, és ha akár csak egy mozaik is kimaradt, akkor az egész kép szétesett.

– Bámulsz – mondta Cole, miközben összehúzott szemmel gunyorosan nézett.

Elnevettem magam; valahogy ostobán szédült voltam.

– Talán szeretlek nézni.

– Akkor már ketten vagyunk – mondta Cole. – Fordulj meg!

Megfordultam és Cole ismét magához vont, hozzám bújt. Ahogy feküdtünk a meleg, vastag szőnyegen, ujját végighúzta a meztelen csípőmön, majd a derekamon. Az érzéstől megremegtem és felsóhajtottam, a testem lángba borult. Lassan, ráérősen simogatta mellem halmát, majd addig ingerelte a mellbimbóm, amíg mindkettő merev és feszes lett; szinte könnyörögtek az érintéséért. De Cole nem elégítette ki őket. Inkább felfelé haladt, végül megérintette az alsó ajkam, majd gyengéden sürgetett, hogy nyissam ki a szám.

Lehunytam a szemem, és magamba fogadtam, keményen szívtam, izgattam az ujját a nyelvemmel, miközben végigsöpört rajtam a vágy; mintha az ujját az összes erogén zónámon rajta tartaná. Hallottam, amint felnyög, éreztem a fenekemen, hogy megrezzen a farka.

– Egy napon itt is magamévá teszlek.

– Igen – feleltem, testem megfeszült és forró lett ettől a bizsergető gondolattól. – Ahogy akarod. Amit akarsz.

– És csak hogy tisztázzuk – tette hozzá, miközben szája olyan közel volt a fülemhez, hogy éreztem a leheletét –, ha én keféllek, senki mással nem kefélhetsz. Megértetted?

– Persze – mondtam, és örömmel töltött el az a gondolat, hogy ha csak egy pillanatra is, de Cole August a tulajdonának tekintett.

– Jól van.

Rájöttem, olyan szélesen mosolyogtam, hogy belefájdult az arcom. Átfordultam, hogy ismét szembe legyek vele, majd a hátára döntöttem.

– Játékos kedvedben vagy? – kérdezte.

– Csitt! – mondtam. – Van egy tervem.

Meglovagoltam Cole-t. Kicsit erkölcstelennek éreztem magam, miközben úgy helyezkedtem el, hogy a puncim az ágyékának dörzsölődött; drótszerű szőre úgy incselkedett velem, úgy csiklandozott, hogy megértettem a lényegét: arra teremteték, hogy engem megőrjítsen.

És amikor megéreztem, hogy a farka elkezd felfedezni engem, megtapasztaltam magamban az elsöprő női erőt is.

– Mi jár a fejedben, kicsi lány?

– Mondtam, hogy el tudom intézni – mondtam önhittén. – El tudlak intézni téged.

– Megtetted. – Lecsúsztotta a kezét, így ujjai a puncimnál jártak, majd elkezdett szórakozottan játszani velem. Mivel ez igazán csodás tervnek tűnt, megmozdítottam a csípőmet, hogy jobban hozzám férjen. Azonnal abbahagyta.

Felvontam az egyik szemöldökömet.

– Folytasd! – mondta, és a szája széle megrándult.

– Folytassam? Te hagytad abba.

– A kezem még mindig ott van, és kész arra, hogy használatba vedd – hacsak nem akarod a saját kezedet használni.

Pislogtam, nem voltam teljesen biztos abban, hogy mire céloz. Felnevetett; láthatóan élvezte a zavaromat.

– Nézni akarom, ahogy kielégíted magad – mondta. – Látni akarom, ahogy kipirul a bőröd, miközben izgatod magad. A kezemmel. A saját kezeddal. A fenébe, még vibrátort is használhatsz, ha éppen van a táskádban...

– Cole!

– Most! – mondta, és hangja élessé vált. A játékoság eltűnt. Ez parancs volt. Ez a hang megszokta, hogy megkapja, amit akar. – Irgasd fel magad, szivi! Mondtam, hogy nézni akarom.

Megráztam a fejem, valami megfeszült bennem.

– Nem.

Cole felhúzta egyik szemöldökét.

– Mit mondtál?

– Cole, kérek. Én nem... olyan jó volt eddig. De nem leszek képes, tudod, és nem akarom teljesen tönkretenni az emléket.

– Nem teszed tönkre.

– Nem érted, hogyan vagyok összerakva. Én...

De Cole nem hagyta, hogy befejezzem. Helyette belemarkolt a puncimba, megszorította a csiklóm körüli lágy, csupasz bőrt, amitől egyszerre fájdalom- és gyönyörhullámok száguldottak végig rajtam.

– Nem fogod tönkretenni az emléket – mondta –, mert el fogsz élvezni nekem. És tudod, hogy miért?

Megráztam a fejem, túlságosan elvonta a figyelmem az intim érintés, és az, ahogyan a testem reagált rá – mellbimbóm hirtelen merev és ágaskodó lett, puncim kétségbeesetten összerándult, arra vágyva, hogy megbasszanak. Úgy éreztem, üres vagyok, égek a vágytól és a szakadék szélén vagyok. És ó, kénköves pokol, miféle ajtót nyitottam ki, amikor tekintetem Cole Augustra vettem?

– Kat! – Cole kissé megrándult, mire elektromos szikrák

pattogtak végig rajtam, egymillió apró rezgés és szikra vett birtokába. – Figyelsz arra, amit mondok?

– Nagyon, nagyon nehezzé teszed.

Ha együtt érző is volt, a hangjából nem ezt lehetett érezni.

– Még annál is nehezebbé – mondta nevetve. – De most magadhoz fogsz nyúlni, én pedig végignézem. És Katrina, el fogsz élvezni a kedvemért.

– Hogy lehetsz ebben ennyire biztos?

– Mert megparancsolom neked – mondta olyan hangon, amely nem tűrt ellentmondást. Kissé felemelkedett, megemelte a térdét, mintha támlául szolgálna nekem. Kemény volt, férfiasága a fenekem és a lábai közé szorult. – Dőlj hátra! – mondta, és amikor engedelmeskedtem, megláttam a feszültséget az arcán, miközben testem a farkának dörzsölődött.

– Most pedig tedd széjjelebb a lábad!

Nagyot nyeltem, és arra az izgató, intim látványra gondoltam, amely így Cole elé tárulhat.

– Cole...

– Ha még egyszer vitatkozol, elfenekellek. – Cole felkönyökölt. – Tedd meg, szivi! Látni akarom azt a gyönyörű kis pinát!

Tiltakozni akartam; össze akartam zárni a combom szemérmesen. Pontosan tudtam, hogy így nem fogok élvezni – túlságosan zavarban voltam. Túláságosan tudatában voltam magamnak. Ugyanakkor hallottam Cole hangját. Szinte feliskoltott a vágya. És volt ebben valami parancsoló, amitől engedelmeskedni akartam neki. Felajzott volt – ezt biztosan tudtam. Erőt adott, hogy az én reakcióim lökik Cole-t a szakadék széle felé. Ez pedig felizgatott.

– Lábak! – ismételte Cole, én pedig sutba dobtam a szégyenlősséget, és a lehető legszélesebbre tártam a lábaimat.

– Ó, kicsim! – mondta Cole. – Imádom, ahogy gyantázatsz. Nedves vagy, síkos, és látom, mennyire fel vagy izgulva. Mondd el!

– Nagyon felizgultam!

– Olyan nedves vagy, szivi! Dugd be az egyik ujjad a pínádba, és meglátod, milyen nedves vagy! Nem – mondta, amikor lehunytam a szemem, miközben engedelmeskedtem. – Rám nézz! Na látod! – nyugtázta, és figyelt, miközben bedugtam mutatóujjamat a nedves forrószágba.

– Nedves vagy?

– Tudod, hogy igen.

– Meg akarlak ízlelni – mondta. – Rád akarom tapasztalni a számat, a nyelvemet beléd akarom dugni.

– Igen! – mormoltam, és megmozdultam, hogy mindezt megtehesse.

– Ne! – állított meg Cole. – Ne mozdulj!

– Cole, kérlek!

– Dugd az ujjadat a szádba, cica! Látni akarom rajtad, hogy milyen jó ízű van.

Haboztam, majd azt tettem, amit kért.

– Ez az. Szopd le az ujjadat, Katrina! Keményen! Játszd el, hogy a farkam van a szádban. Ne! – tette hozzá –, ne csukd be a szemed! Ez az, szivi. Édes istenem, ez durva!

Az is volt. Egyenesen a szemébe néztem, miközben ki-be húzogattam nedves és saját vágyamtól pézsmailatú ujjam a számból. Mindez pajkos volt, erotikus, édesen szexi, én pedig keményen szívtam, és egy pillanatra nem vontam el tekintetem az arcáról, miközben egyre nőtt köztünk a forróság. Olyan erővel, hogy szinte láttam a túlhevült levegőben az atomokat.

– Most pedig nyúlj magadhoz! – Hangja nyers volt, mint ha minden erejére szüksége lenne ahhoz, hogy nyugodt maradjon. – Szopd tovább, de használd a másik kezedet!

Csippentsd össze a mellbimbódat – keményen, istenem, igen, úgy! – mondta, miközben két ujjam közé vettem a kemény mellbimbómat, és erősen megcsíptem. Beszívtam a levegőt, letaglózott a bennem dúló vihar. Elektromosság és forróság járt át: a mellemben, a hasamban, a puncimban.

– Ó, szivi, te arra vágysz, hogy megbasszanak – mondta Cole. Én pedig elpirultam, rájöttem, hogy látta, hogy puncim miként rándul össze és feszül meg kétségbeesett, vad vággyal.

– Gyerünk! – mondta Cole. – Az ujjad a szádban, csúsztasd végig és dugd be – nem, két ujjat – ó, szentséges ég, Kat, hidd el, hogy te leszel a végzetem – mondta, miközben nézte, ahogy az utasításait követve magamhoz nyúlok.

Soha nem gondoltam, hogy képes leszek ilyesmire – hogy képes vagyok saját testemet és vágyamat ilyen intim módon megmutatni –, de az a tény, hogy Cole néz, még izgatottabbá tett. Azt akartam, hogy lássa, milyen hatást gyakorol rám. Érezni akartam, amint ez az érzés egyre nő. És miközben Cole mondta, hogy mit csináljak – hogy ujjazzam meg magam, hogy ingereljem a csiklóm –, azt tettem, amire utasított; látásom elhomályosult, testem megfeszült. Éreztem, hogy erősödik az érzés, nő a vágy. És amikor egyszerűen túl sok lett – amikor már csak egyetlen, apró lökés kellett volna, hogy belezuhanjak a szakadékba –, kényszerítettem magam, hogy Cole arcára összpontosítsak. A szemére. És néztem a forró vágy tükröképét benne, ahogy a szavaitól és saját érintésemtől egymillió apró darabra hullottam. Amikor a testem már nem remegett, rázuhantam Cole-ra és hangosan lihegtem.

– Akarod, hogy leszopjalak? – mormoltam bele a kérdést a mellkasába.

– Nem – suttopta.

– De te még nem... és én szeretném, hogy...

Cole megcsókolta a fejem búbját.

– Én boldog vagyok így.

– Úgy állsz, akár a cövek – mondtam, mert nem lehetett figyelmen kívül hagyni a férfiasságát, amely tréningnadrágját feszítette és követelőzőn a combomnak feszült.

– Jó így – mondta. – Áll tőled a farkam, Kat. És egyelőre nem látom okát, hogy ezen változtassak.

Tekintve, hogy a pasik miket meséltek arról, ha kano-sak és nem elégülhetnek ki, Cole szavai megleptek. Bár nem voltam férfi, mégis megértettem, milyen jó érzés lehet egyszerűen az, ha fel vagy izgulva. Ott és akkor nem akartam mást, csak feküdni mellette, miközben ujjai lustán simogatják a hátam.

– Azt hiszem, meghaltam – mondtam egy pillanat múlva. – Cole végighúzta ujját a puncimtól egészen a mellemig és fel az ajkamig. – A mennyországban érzem magam.

Cole kisimította a hajam az arcomból.

– Háromból három – mondta, amitől elnevettem magam. – Azt hiszem, többé nem fogsz kételkedni bennem.

– Van benned valami varázslatos, Cole August – mondtam. – De azt hiszem, ezt mindig is tudtam.

– Tényleg?

– Igen – feleltem játékosan, és felálltam, hogy kinyújtózzam. A pamlaghoz mentem, és nekidőltem a puha bőrpárnáknak.

– Mit gondolsz, miért választottalak téged? Biztosan nem a pénzedért vagy azért, mert beszélsz olaszul. De aki jó orgazmust ad egy lánynak...

– Honnan tudod, hogy beszélek olaszul? – Felállt és a szoba sarkában lévő italpult felé indult.

Összevontam a szemöldököm, próbáltam visszaemlékezni, miközben Cole kinyitott egy kis hűtőszekrényt és elővett egy üveg bort.

– Nem vagyok benne biztos. Talán Angie mondott valamit egyszer. Vagy Jahn – tettem hozzá gyorsan, Angie nagybátyjára célozva, aki mindhárom lovag mentora volt. – Idedobnád a ruhám? – kértem rá, miután odajött egy üveg shirazzal és két pohárral. – Ne vedd fel a pólód! Tetszik a látvány.

– Nekem is – mondta, és alaposan végigmért, mielőtt odahozta volna a felsőm és a nadrágom. – De így végigélvezhetem, hogy még egyszer leveszed.

– Mindig is tudtam, hogy okos vagy. – Elnevette magát, majd odajött hozzám és mindkettőnknek töltött. Átadta a poharat, majd leült mellém.

– Hogyhogy soha nem beszélsz róla? Úgy értem, Olaszországról.

Cole lötyögtette poharában a bort, mintha a kérdésen gondolkodna.

– Sok mindenről nem beszélek – mondta végül.

– Igen, azt hiszem, tényleg nem. Miért?

– Én előre szeretek nézni, nem hátra. És az az életemnek egy olyan időszaka volt, amelynek már vége.

– Rossz volt?

– Nem. Nem, jó volt. – Abból, ahogy mondta, úgy éreztem, hogy a felismerés meglepte. Mintha túlságosan kevés jó időszak lett volna a múltjában.

– Mindig is azt gondoltam, hogy izgalmas lenne egy másik országban élni. Olaszország nincs a listámon, de néha arról álmodom, hogy majd egy évig Párizsban élek. Látni akarom az évszakok változásait a Champs-Elysées-n.

– És egyedül vagy ebben az álomban?

Nagyot kortyoltam a boromból és Cole-t néztem.

– Nem – feleltem egyszerűen.

Cole hátradőlt a pamlagon, majd megveregette a lábát. Kinyújtóztam, lábam az ölébe tettem és megfogtam a bo-

rospharam. A szőnyegre pillantottam, ahol Cole által élveztem és önkéntelenül is arra gondoltam, hogy a forró lángolásból hogyan is lett édes mámor.

– Nagyon oda kell figyelni – mondta Cole; úgy tűnt, olvas a gondolataimban. – A dolgok nagyon gyorsan történnek.

– Igen, szerintem is.

– Egy napon majd mesélek neked Olaszországról.

Rápillantottam.

– Azt hittem, nem szoktál visszatekinteni a múltba.

– Azt hittem, tudni akarod.

– Akarom is – feleltem. Azt nem tettem hozzá, hogy *mindent tudni akarok*. De azt hiszem, kihallotta ezt a mondatimból.

Egy pillanatig így ültünk nyugalomban, kényelmesen. Cole a kezében tartotta a borát, másik kezével a combom simogatta. Meleg, édes érzés volt, és tudhattam volna, hogy túlságosan jó ahhoz, hogy sokáig tartson. Nem volt egyértelmű – abban sem vagyok biztos, hogy képes lennék egyvalamire rábökni, mint okra. De Cole érintésének ereje megváltozott és a gyengédségbe valamiféle bizonytalanság vegyült. Az az érzésem támadt, hogy Cole olyan férfi, aki tudja, hogy mikor közeleg a vihar, és attól fél, hogy az kirántja alóla a biztos talajt.

– Megmondanád, hogy mi a baj?

Cole a saját kezét nézte a lábamon, sötét bőrének kontrasztját az én túlságosan is fehér lábamon. Nyár végére én is aranybarna leszek, de az évszaknak még nagyon az elején voltunk, így még mindig téli színeimben pompáztam. Most Cole felemelte a fejét és egyenesen rám nézett.

– Ez jó – mondta.

– Értem, hogy ez miért zavar téged.

– Jó érzés így látni; olyan sűrűn vesz körül az elégedett-

ség, hogy legszívesebben lefestenélek így. És jó érzés megérinteni, jó a közeledben lenni.

– Nekem is jó. – Zavartan beszéltem, képtelen voltam eltitkolni a bizonytalanságomat.

– Igazad volt, amikor azt mondtad, megbirkózol velem. A ma estével – ezzel az egészszel. Mindennel, amióta beléptél azon az ajtón. Te vagy mindaz, amire vágytam, és több mint amire számítottam. Megnyaltam az ajkam. Olyan szép dolgokat mondott, és mégis, a félelem megborzongatott.

– Megbirkóztál velem – ismételte Cole. – De mi van a többivel?

– Ne csináld! Ne csinálj úgy, mintha tudnál dolgokat rólam! Ne tedd!

– Ne tegyem?

Hirtelen nagyon dühös lettem.

– Ne, ne tedd! Korábban már megpróbáltál elijeszteni – arról beszéltél, hogy vágysz a fájdalomra és fájdalmat akarsz okozni nekem.

– Komolyan beszéltem – sziszegte Cole. Halk volt a hangja, veszélyes és határozott.

– Tudom – mondtam, és félretettem a borom. Majd letvettem a lábam az öléből, és feltérdeltem a kanapén. Fogtam a borát és a dohányzóasztalra tettem. – Ha esetleg nem vetted volna észre, én is élveztem.

– Vanília – mondta Cole. – A ma este vizes vanília volt.

– És azt gondold, hogy nem tudok megbirkózni a kávésmandulás karamellával?

– Nem tréfálok, Kat.

– Azt hiszed, én igen? A fenébe is, Cole! Élveztem, amit csináltunk. Nedves lettem attól, amikor elfenekeltél, és amikor hátrakötözted a kezemet. – Nagy levegőt vettem; döbbenet éreztem, hogy már attól is felizgultam, hogy csak be-

széltem róla. – Nem érted? Felizgatott, hogy tehetetlenül rád
voltam utalva. Újdonság volt, hihetetlen volt. Olyan volt,
mintha valami csodálatos titkot mutattál volna meg belőlem.